

Rigsdagen indirekte forhindre en saadan Sags Ordning, saa synes jeg alting hører op.

Finansministeren (Brandes): Det ærede 9de kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) talte ud fra den Anskuelse, at jeg havde opfordret Tinget til at nægte Vedtagelsen af dette Forslag. Jeg har tværtimod anbefalet Forslagets Vedtagelse, saa hans Udtalelser kunne umuligt ramme mig. Jeg mener, at Rigsdagens Medansvar kommer til at foreligge, for saa vidt som der ved Rigsdagens Nægtelse vilde voldes Kommunen den største Vanskelighed med Hensyn til Optagelse af Laanet. Da vi alt saa til en vis Grad i Rigsdagen ere Herre over, om Kommunerne kunne optage Laan eller ikke, er det vanskeligt for Rigsdagen at frasige sig alt Medansvar. Der er ingen Grund til at gøre Rigsdagen ringere, end den er, og naar et Lovforslag af denne Art overhovedet skal forelægges Rigsdagen, maa det være Meningen, at der er et Medansvar for Rigsdagen. En fuldstændig formel Handling, som det ærede Medlem synes at ville indskrænke det til, mener jeg ikke, det vilde være retteligt og sømmeligt for Rigsdagen at gaa med til.

Jørgen Berthelsen: Hvis Rigsdagen nægtede at give sit Samtykke til denne Stempelbegunstigelse, kan jeg ikke se rettere end, at det vilde være at vise Mistillid baade mod Københavns Kommune og mod Regeringen, og det synes jeg ikke er Meningen.

Finansministeren (Brandes): Naar man ikke vil vise en Kommune Mistillid, ihvorvel man kunde have Betænkelighed ved, at Landets største Kommune f. Eks. optager et stort Laan samtidig med, at man kan anse det for givet, at Staten ogsaa er nødt til at optage et saadant Laan, fremsætter Regeringen et saadant Forslag som dette, og naar det højtærede Ting deler den Anskuelse, at der ikke skal vises Mistillid til Landets største Kommune, vedtager Tinget det. Men man kan ikke i og for sig slutte, at fordi der gøres Bemærkning om, at Regeringen kan have, og at ogsaa Rigsdagen kan have et vist Medansvar overfor selve Foranstaltningen, er der Tale om Tillid eller Mistillid.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til Dagsordenens Punkt 2:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Jernbaneskyld.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 711 ff.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag af *Ministeren for offentlige Arbejder*:

Til § 3.

1) I 1ste Stykke, 1ste til 5te Linie, udgaa Ordene: „Naar en ny Banes“..... „ansættes; derefter“, og i Stedet herfor indsættes:

„Naar en ny Banes Retningslinie og Stationernes Beliggenhed ere endeligt approberede af Ministeriet for offentlige Arbejder, ville de i § 1 nævnte Ejendomme — undtagen de, der ere afgiftsfri, jfr. § 5 — uden Udgift for Ejeren være at omvurdere ved den nærmest paafølgende halvaarlige Vurdering til Ejendomsskyld. Denne Vurdering, ved hvilken den vedkommende Ejendoms ved Baneanlægget fremkomne Værdistigning særlig ansættes, lægges til Grund ved Beregningen af Ejendomsskylden af Ejendommen efter de herfor gældende Regler. Endvidere“.

2) Paragraffens næstsidste Stykke udgaar.

De stillede Ændringsforslag sattes først til Behandling.

Ministeren for offentlige Arbejder ad interim (Weimann): Dette lille Ændringsforslag under Nr. 1 og det sig dertil sluttende under Nr. 2 ere stillede for at imødekomme et Ønske fra Udvalget. Det gaar ud paa at fjerne den Anomali, som vilde fremkomme ved, at man i en vis Periode kunde have to forskellige Vurderinger af samme Ejendom. Jeg skal tillade mig at anbefale Ændringsforslagene til det høje Tings Velvillie.

Jørgen Berthelsen: Jeg vil gerne, forinden vi gaa videre med Behandlingen af de stillede Ændringsforslag, som For-